

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Житомирський державний університет імені Івана Франка
Кафедра мистецької освіти

МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ ДО НАПИСАННЯ
КУРСОВИХ РОБІТ

для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
галузь знань – В Культура, мистецтво та гуманітарні науки
спеціальність – В5 Музичне мистецтво
спеціальність – В6 Перформативні мистецтва
спеціалізація – В6.01 Сценічне мистецтво

Житомир – 2026

УДК 378.22:78:792(072)

М 52

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради Житомирського державного університету імені Івана Франка (протокол №5 від 27 лютого 2026 року)

Рецензенти:

М.І. Карпович – народний артист України, провідний актор Житомирського академічного українського музично-драматичного театру ім. Івана Кочерги.

В.А. Губанов – народний артист України, викладач та концертмейстер вищої категорії, викладач-методист Житомирського музичного фахового коледжу ім. В.С. Косенка.

Н.М. Бовсунівська – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри мистецької освіти Житомирського державного університету імені Івана Франка.

М 52

Методичні матеріали до написання курсових робіт для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань В Культура, мистецтво та гуманітарні науки (спеціальність В5 Музичне мистецтво та спеціальність В6 Перформативні мистецтва, спеціалізація В6.01 Сценічне мистецтво) / Укладачі: А.М. Чернишова, І.О. Цюряк. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2026. 42 с.

Методичні рекомендації містять вимоги та практичні поради щодо написання й оформлення курсових робіт з теорії та історії музичного мистецтва та з теорії та історії сценічного мистецтва відповідно до ДСТУ 3008-95. Видання призначене для здобувачів мистецьких спеціальностей закладів вищої освіти та спрямоване на формування професійної компетентності, наукового мислення й творчої самореалізації майбутніх фахівців у галузі сценічного та музичного мистецтва.

УДК 378.22:78:792(072)

© Чернишова А.М., 2026

© Цюряк І.О., 2026

© Житомирський державний університет імені Івана Франка, 2026

ЗМІСТ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	4
2. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ	6
3. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО СТРУКТУРИ ТА ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВИХ РОБІТ	10
3.1. Загальні вимоги до структури курсового дослідження	10
3.2. Вимоги до оформлення курсової роботи	11
3.3. Типові помилки при написанні курсових робіт та шляхи їх усунення	17
4. ПЕРЕВІРКА ТА ЗАХИСТ КУРСОВИХ РОБІТ	21
5. ОРІЄНТОВНА ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ	29
5.1. Курсова робота з теорії та історії музичного мистецтва	29
5.2. Курсова робота з теорії та історії сценічного мистецтва	30
6. ДОДАТКИ	33
Додаток 1. Приклад оформлення титульної сторінки	33
Додаток 2. Приклад оформлення змісту	34
Додаток 3. Приклад оформлення переліку умовних скорочень	35
Додаток 4. Приклад оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел та літератури	36
Додаток 5. Відгук наукового керівника	40
Додаток 6. Акт перевірки на унікальність тексту курсової роботи	41
Додаток 7. Слова-маркери для викладення змісту, опису результатів, висновків курсової роботи	42

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Курсова робота є самостійним науково-дослідним проєктом, який дозволяє систематизувати та поглибити знання і навички здобувачів, виявити їх наукові інтереси та потенціал, а також сприяє розвитку компетенцій у сфері мистецтвознавства. Згідно з навчальним планом підготовки фахівців спеціальності В5 Музичне мистецтво та спеціальності В6 Перформативні мистецтва, спеціалізації В6.01 Сценічне мистецтво, виконання курсової роботи передбачено у VI семестрі.

Згідно з «Положенням про курсову роботу здобувачів вищої освіти Житомирського державного університету імені Івана Франка», підготовка курсової роботи сприяє поглибленню теоретичних знань, розвитку практичних навичок та формуванню здатності самостійно вирішувати конкретні професійні завдання.

Метою курсової роботи з теорії та історії музичного мистецтва та з теорії та історії сценічного мистецтва є розвиток у здобувачів умінь самостійно здійснювати аналіз мистецьких явищ, сценічних та музичних творів, інтерпретувати художні образи, застосовувати теоретичні знання у практичній творчій діяльності, а також формулювати й аргументувати власні висновки.

Курсова робота покликана:

- сформувати навички наукового та мистецтвознавчого дослідження;
- розвинути здатність до критичного мислення, художнього аналізу та узагальнення;
- поглибити розуміння специфіки сценічного та музичного мистецтва, їх історичного розвитку, стильових напрямів і сучасних тенденцій;
- сприяти усвідомленню взаємозв'язку теорії та практики в професійній діяльності митця.

У процесі виконання курсової роботи здобувачі набувають досвіду:

- роботи з науковими, методичними та мистецькими джерелами;
- аналізу музичних і сценічних форм, виконавських інтерпретацій та режисерських концепцій;

- осмислення власного творчого досвіду в контексті професійних стандартів і традицій;

- оформлення результатів дослідження відповідно до вимог академічної доброчесності.

Курсова робота сприяє розкриттю творчого потенціалу здобувачів, формуванню їхньої професійної ідентичності, розвитку естетичного смаку та художнього світогляду. Вона є важливим етапом підготовки до подальших наукових досліджень, кваліфікаційних робіт і практичної діяльності у галузі сценічного та музичного мистецтва.

Курсова робота пишеться державною мовою та повинна викладати зміст і результати дослідження стисло, логічно, послідовно та аргументовано. У тексті обов'язково слід наводити посилання на роботи інших авторів та джерела, з яких запозичено матеріали або конкретні результати. За достовірність поданої інформації, фактичних даних та сформульованих висновків повну відповідальність несе сам здобувач вищої освіти, який є автором роботи.

2. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

Курсова робота виконується під керівництвом науково-педагогічного працівника кафедри мистецької освіти, який здійснює наукове консультування здобувачів вищої освіти, контролює етапи підготовки дослідження та надає методичну допомогу під час підготовки до його захисту.

Змістовне наповнення, побудова та особливості діяльності здобувачів у процесі написання курсової роботи визначаються такими чинниками:

- напрямами науково-дослідної та науково-методичної роботи кафедри;
- колом дослідницьких тем, які реалізуються кафедрою та її викладачами у взаємодії із закладами освіти, культури й мистецтва;
- умовами здійснення студентської наукової діяльності, зокрема наявністю дослідницької бази, доступом до необхідних інформаційних ресурсів, матеріально-технічним забезпеченням, у тому числі комп'ютерною технікою, а також рівнем кваліфікованого наукового супроводу.

Теми курсових досліджень формуються з урахуванням ключових викликів і завдань, притаманних відповідним освітнім спеціальностям, та мають прикладний характер, спрямований на застосування фахових знань у мистецькій практиці. Остаточне затвердження переліку тем здійснюється кафедрою мистецької освіти шляхом ухвалення відповідного рішення до початку навчального року.

Тематика курсових досліджень щорічно оновлюється з урахуванням накопиченого досвіду роботи кафедри, рекомендацій науково-педагогічних працівників — керівників курсових робіт, інтересів і пропозицій здобувачів вищої освіти, а також запитів роботодавців у галузі сценічного та музичного мистецтва. Обрані теми повинні бути сучасними, відповідати вимогам стандартів вищої освіти за відповідними спеціальностями, а також тенденціям розвитку мистецької освіти й професійної підготовки фахівців.

Здобувач вищої освіти має право самостійно обрати тему курсової роботи із затвердженого кафедрою переліку або запропонувати власний варіант теми за

умови аргументованого обґрунтування її доцільності та погодження з науковим керівником.

Дослідження, що виконується в межах курсової роботи, повинно відзначатися логічною послідовністю, внутрішньою цілісністю та спрямованістю на розв'язання конкретних теоретичних завдань, які становлять початковий етап осмислення системи мистецтвознавчих наукових проблем. Воно передбачає аналіз теоретичних і практичних аспектів обраної теми, обґрунтування наукових концепцій та застосування відповідних мистецтвознавчих підходів для досягнення поставленої мети.

Основою науково-дослідницької діяльності під час виконання курсової роботи може слугувати досвід організації та реалізації здобувачами творчих проєктів, набутий у процесі вивчення освітніх компонент. Технологія проведення навчального дослідження охоплює такі етапи: перший — пошук і опрацювання інформаційних джерел та аналіз проблеми; другий — безпосереднє здійснення навчального дослідження; третій — узагальнення та осмислення отриманих результатів.

У процесі виконання курсової роботи виокремлюють низку послідовних **етапів**:

- *вибір теми дослідження* з визначенням її актуальності, новизни та відповідності основним напрямкам розвитку галузі, наукової й творчої діяльності кафедри, профілю підготовки здобувача та можливостям реалізації дослідження в умовах навчального закладу;
- *формулювання мети дослідження*, визначення завдань, які необхідно розв'язати в ході роботи, а також окреслення *об'єкта* й *предмета* дослідження;
- *самостійний добір наукових джерел* (монографій, підручників, наукових статей), нормативних і офіційних документів відповідно до змісту дослідження;
- розроблення *плану* науково-дослідницької роботи з урахуванням поставлених завдань;
- *упорядкування зібраного матеріалу* згідно з планом, аналіз наукових праць і практичного досвіду, узагальнення результатів;

- літературне оформлення результатів дослідження, формулювання висновків і загальне структурування роботи;
- подання завершеної курсової роботи науковому керівнику;
- перевірка тексту на дотримання вимог щодо академічної доброчесності та унікальності;
- підготовка презентаційних матеріалів для захисту;
- публічний захист курсової роботи.

Вибір теми є одним із найвідповідальніших і водночас найскладніших етапів підготовки курсового дослідження, адже саме він значною мірою визначає успішність подальшої роботи. Під час визначення теми доцільно:

- орієнтуватися на актуальні суспільні потреби у вивченні певної проблематики;
- враховувати власні пізнавальні інтереси, наукові схильності та реальні можливості здобувача;
- орієнтуватися на фахову спрямованість підготовки, що дає змогу здійснити ґрунтовне наукове дослідження та визначити ефективні підходи до розв'язання актуальних проблем мистецтвознавства;
- брати до уваги специфіку професійної діяльності здобувачів, які навчаються за індивідуальною формою, з метою забезпечення тісного зв'язку між теоретичними положеннями та практичним досвідом;
- інтегрувати роботу над темою курсового дослідження з діяльністю науково-проблемного гуртка.

Обрану тематику курсової роботи необхідно погодити з науковим керівником і затвердити на засіданні кафедри мистецької освіти, а також розробити попередній *план і календарний графік* виконання дослідження. Викладач проводить як індивідуальні, так і групові консультації з метою своєчасного виявлення труднощів, що виникають у здобувачів під час самостійної роботи, надає необхідну методичну допомогу та здійснює контроль за ходом виконання курсового дослідження.

Пошук і опрацювання наукових джерел, а також формування бібліографічного списку за обраною темою доцільно розпочинати з відповідних розділів підручників і навчальних посібників, енциклопедичних видань, а також літератури, рекомендованої науковим керівником.

План курсової роботи, який затверджується до початку її написання, має містити перелік ключових питань, що розкриваються в дослідженні. Усі структурні елементи плану повинні бути сформульовані чітко, стисло й логічно, взаємопов'язані між собою та відображати сутність обраної проблематики. У разі потреби внесення змін до змісту чи структури роботи їх доцільно попередньо узгоджувати з науковим керівником. Виконане дослідження має відповідати встановленим вимогам, які висуваються до наукових робіт такого типу.

Завершальним етапом підготовки курсової роботи здобувача вищої освіти є її попереднє оцінювання науковим керівником та подальший захист.

3. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО СТРУКТУРИ ТА ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

3.1. Загальні вимоги до структури курсового дослідження

Курсова робота розглядається як індивідуальне навчально-наукове дослідження емпіричного характеру, спрямоване на узагальнення, поглиблення та практичне осмислення знань і навичок здобувача вищої освіти з окремих фахових дисциплін, а також на виявлення його наукових інтересів і дослідницького потенціалу.

У процесі виконання курсової роботи здобувачі вищої освіти здійснюють пошук ефективних підходів до розв'язання мистецтвознавчої проблематики, застосовуючи методи творчого переосмислення, аналізу, узагальнення й упорядкування знань, отриманих у межах мистецтвознавчих і суміжних навчальних дисциплін, а також шляхом вивчення сучасного та передового мистецького досвіду. У зв'язку з цим курсова робота передбачає значно глибший і системніший аналіз окремої наукової проблеми, ніж це властиво реферативним роботам.

З огляду на зазначене, основною *метою виконання курсової роботи* є:

- розширення та поглиблення знань із актуальних питань відповідної галузі наукового знання;
- удосконалення навичок самостійного критичного аналізу наукових джерел;
- розвиток дослідницьких компетентностей;
- заохочення до самостійної науково-пошукової діяльності;
- формування здатності аналізувати передовий професійний досвід і узагальнювати власні спостереження;
- набуття вмінь практичного застосування результатів дослідження під час створення самостійних науково-практичних розробок.

Курсова робота має характеризуватися належним теоретичним рівнем і ґрунтуватися на всебічному аналізі сучасних праць з мистецтвознавства, наукових

джерел із суміжних галузей знань, а також на фактичному матеріалі, зібраному безпосередньо здобувачем у процесі дослідження.

Структура курсової роботи повинна бути логічно вибудованою та включати такі обов'язкові елементи: вступ, два або три розділи з висновками до кожного з них, узагальнювальні висновки, список використаних джерел і додатки.

3.2. Вимоги до оформлення курсової роботи

Курсова робота готується виключно українською мовою (державною) і є самостійним, цілісним науковим дослідженням з чіткою логічною побудовою. Вона має включати такі основні складові (обов'язкові елементи, які присутні практично в усіх вишах України):

- титульний аркуш;
- зміст;
- перелік умовних позначень, символів і скорочень (за необхідності);
- вступ;
- основну частину (розділи, підрозділи);
- висновки;
- список використаних джерел та літератури;
- додатки (в разі потреби);
- акт перевірки на унікальність тексту.

Титульний аркуш (*Додаток 1*) є першою сторінкою курсової роботи (цей аркуш не нумерується, але враховується в загальну нумерацію) і основним джерелом бібліографічної інформації, необхідної для оброблення та пошуку документа. Він містить відомості, які подаються у такій послідовності:

- назва міністерства, назва Університету, повна назва кафедри, за якою закріплений здобувач;
- повна назва документа із зазначенням теми та назви курсової роботи відповідно до навчального плану;
- реєстраційний номер та дата здачі;
- курс, номер групи, спеціальність, спеціалізація, освітня програма,

прізвище, ім'я та по батькові здобувача вищої освіти у родовому відмінку;

- вчене звання, науковий ступінь, прізвище, ім'я та по батькові наукового керівника;
- оцінка за університетською, 100-бальною та шкалою ECTS;
- члени комісії (підпис, вчене звання, науковий ступінь, власне ім'я, прізвище);
- місто та рік виконання курсової роботи.

Зміст (*Додаток 2*) роботи (проставляється порядковий номер 2 при загальній нумерації сторінок) містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів, пунктів та підпунктів, зокрема переліку позначень, символів і скорочень (якщо вони є), вступу, заголовків розділів, підрозділів та пунктів, висновків до кожного розділу (за наявністю), загального висновку, списку використаних джерел та літератури, додатків тощо.

Перелік умовних позначень, символів і скорочень (*Додаток 3*) містить прийняті у курсовій роботі малопоширені умовні позначення, символи, одиниці, скорочення і терміни, які пояснюють у переліку, що вміщують безпосередньо після змісту, перед вступом, починаючи з нової сторінки.

Вступ розкриває сутність і стан наукової проблеми (завдання), її значущість, підстави та вихідні дані для розроблення теми, обґрунтування необхідності проведення дослідження. У вступі, як правило, обґрунтовується:

– **Актуальність теми дослідження**, яка відображає важливість, суттєве значення, відповідність теми дослідження сучасним потребам мистецтвознавчої науки та перспективи її розвитку, практичним завданням мистецтвознавчої діяльності. Вона характеризує співвідношення між тим, що з цієї проблеми вже відомо і що досліджується здобувачем уперше, і свідчить про те, для якої галузі науки мають цінність наукові результати роботи.

– **Мета і завдання дослідження**. Мета дослідження формулюється із зазначенням того явища/ процесу, що вивчається і спрямовується на всебічне, достовірне вивчення об'єкта процесу чи явища, їх структури, взаємозв'язків на основі розроблених у науці принципів і методів пізнання. Мета роботи

узгоджується із назвою роботи і називає не тільки очікувані результати, а і вказує на те, яким шляхом вони будуть досягнуті. Із загальної мети випливають конкретні завдання роботи, які перераховуються згідно з порядком їх розв'язання у роботі (від більш загальних, основоположних, до більш дрібних і конкретних). Важливо конкретизувати шляхи, методи та засоби вирішення проблем. Як правило, вирішується три-п'ять завдань.

– **Об'єкт дослідження** є процесом або явищем, що породжують проблемну ситуацію й обрані для дослідження.

– **Предмет дослідження** – певні аспекти процесу чи явища, які досліджуються у об'єкті.

– **Методи дослідження** з одного боку розглядаються, як спосіб організації пізнавальної й дослідницької діяльності науковця з метою вивчення явищ і закономірностей певного об'єкта науки; з іншого – як система процедур вивчення об'єкта дослідження та/або перевірки отриманих результатів.

– **Практичне значення** дослідження містить опис найважливіших наукових та практичних результатів, одержаних в дослідженні, що відображають формулювання розв'язаної проблеми, її значення для науки і практики. Бажано навести практичні сфери застосування результатів.

– **Апробація роботи** – слід особливу увагу звернути на точні назви всіх конференцій, вказати повні назви міст та дати проведення (обов'язкова участь щонайменше в одній конференції для здобувачів вищої освіти, які претендують на оцінку «відмінно»).

– **Публікації** (не менше однієї тези для здобувачів вищої освіти, які претендують на оцінку «відмінно»): вказується наявність та кількість апробаційних та/ або науково-популярних, та/ або консультаційних (дорадчих), та/ або науково-експертних публікацій з наукової або професійної тематики, публікацій у періодичних наукових виданнях, що включені до переліку фахових видань України та/ або у наукових виданнях, що включені до наукометричних баз, зокрема Scopus, Web of Science Core Collection.

– **Структура і обсяг роботи:** короткий опис роботи із зазначенням кількості сторінок.

Рекомендований обсяг вступу 2-3 сторінки.

Основна частина складається з теоретичної та практичної складових. Виклад тексту курсової роботи демонструє вміння здобувача вищої освіти стисло, логічно і аргументовано подавати матеріал. Зміст розділів основної частини повинен точно відповідати темі курсової роботи і повністю розкривати її. Рекомендований обсяг основної частини – 18–23 сторінки.

Кожен розділ має завершуватися стислими висновками, які узагальнюють результати викладеного.

Загальні висновки містять теоретичні й практичні підсумки виконаної роботи, які логічно випливають зі змісту викладеного матеріалу, відповідають поставленим у роботі завданням. Рекомендований обсяг загальних висновків – 1-3 сторінки.

Список використаних джерел та літератури. У списку наводяться опрацьовані в процесі роботи джерела. На використані наукові джерела, представлені в бібліографії, в тексті курсової роботи обов'язково здійснюється посилання. Уся наукова література має бути оформлена з урахуванням сучасних вимог до бібліографічного опису джерел (ДСТУ 8302:2015, наказ МОН №40 від 12.01.2017 р.) (*Додаток 4*). Список використаних джерел має вміщувати переважно новітні видання. Список використаних джерел повинен містити, як правило, 25-30 позицій.

У наукових роботах із мистецтвознавства широко використовуються *цитати із мистецьких та історичних творів, державних документів* у галузі мистецтва для підтвердження власних положень і висновків. Текст цитати повинен точно відповідати джерелу (не можна виривати слова і речення із контексту). Цитування здійснюється за першоджерелом і лише в окремих випадках – із творів іншого автора. Якщо речення цитується не повністю, то замість пропущених слів на початку, в середині й у кінці цитати ставиться багатокрапка. Цитати, подані в середині основного тексту, беруться в лапки.

У дослідженнях із мистецтвознавства велике місце займають джерельні *матеріали*, а часто й *архівні документи*, які здобувач використовує для доказів, обґрунтування, аргументації своєї позиції, критики інших точок зору. У всіх випадках необхідно навести джерела використаних відомостей, тому в тексті, де згадуються вказані вище матеріали, ставиться знак виноски. Якщо бібліографічні посилання подаються в кінці курсової роботи, то в тексті в квадратних дужках ставиться номер джерела, під яким у списку літератури подається його назва, і сторінки, наприклад: [5, с.16] або [21, с.7-8].

Бібліографія в кінці роботи має бути подана за алфавітом. У бібліографії вказуються усі використані джерела, а не тільки ті, які цитуються. Бібліографічні посилання ставляться внизу сторінки чи в кінці курсової роботи і повинні бути правильно оформлені. Посилання на архівні документи треба розпочинати з назви архіву, фонду, опису, номеру одиниці зберігання і сторінки.

У курсовій роботі можна використовувати *таблиці, графіки, формули* для наочного подання результатів досліджуваної проблематики. *Рисунки і таблиці* подають у роботі безпосередньо після першого згадування про них на цій же сторінці або наступній, якщо обсяг сторінки не дозволяє розмістити їх повністю або частково.

Рисунки і таблиці нумерують послідовно в межах кожного розділу основної частини й відповідно позначають: Рис. 1.1 (перший рисунок першого розділу), Рис. 2.2 (другий рисунок другого розділу)

Таблиці нумерують послідовно у межах розділу. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера (Наприклад, «Таблиця 1.1» (перша таблиця першого розділу). При перенесенні частини таблиці на іншу сторінку над перенесеною частиною угорі пишеться: «Продовження табл. 1.1».

Формули в роботі нумерують у межах розділу і позначають нумерацію відповідно до рисунків та таблиць.

Додатки вміщують після списку використаних джерел і розміщують їх у порядку появи посилань у тексті роботи. Додаток позначається послідовно

літерами алфавіту, за винятком Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь. Додаток повинен мати заголовок.

Кожен додаток розміщується на новій сторінці. У додатках розміщують додаткові ілюстрації, таблиці, матеріали, які через великий обсяг або форму подання не можна ввести до основної частини (схеми, малюнки, зразки сценаріїв, сценарні плани, дидактичні матеріали, анкети, тести, методичні розробки, фотоматеріали тощо). Кожен з додатків повинен мати тематичну назву і нумерацію.

Загальний обсяг курсової роботи становить, як правило, 25-30 сторінок без урахування додатків та списку використаних джерел.

Рукопис курсової роботи повинен бути надрукованим або написаним на одній стороні стандартного аркуша паперу А4 (210×297) кеглем 14 Times New Roman міжрядковим інтервалом 1,5; поля: ліве – 30 мм, верхнє – 20 мм, нижнє – 20 мм, праве – 10 мм. Кількість рядків на кожному аркуші складає не більше 30, а в рядку повинно бути до 60 знаків (враховуються пробіли між словами і розділові знаки).

Текст роботи друкується з абзацами. Заголовки і підзаголовки відділяються від основного тексту зверху і знизу пробілом в один–три інтервали і друкуються рядковими літерами.

Кожну структурну частину курсової роботи треба починати з нової сторінки. Заголовки структурних частин дипломної роботи ЗМІСТ, ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ, ВСТУП, РОЗДІЛ, ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ, ДОДАТКИ друкують великими літерами і розміщують по ширині сторінки. Заголовки підрозділів друкують малими літерами жирним шрифтом (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Відстань між заголовком та текстом має становити 2 інтервали.

Сторінки роботи нумеруються арабськими цифрами. Нумерують роботу з першої сторінки, якою вважається титульний аркуш, однак номер на титульній сторінці не ставлять. Номери сторінок ставлять у нижньому правому куті сторінки.

Оформлена курсова робота подається на кафедру мистецької освіти навчально-наукового інституту педагогіки не пізніше як за два тижні до захисту.

3.3. Типові помилки при написанні курсових робіт та шляхи їх усунення

Кожна курсова робота має бути подана науковому керівнику завчасно — не пізніше ніж за два тижні до призначеної дати захисту. Це дає змогу керівнику ретельно вивчити матеріал, підготувати детальну *рецензію (відгук)* і надати конструктивні зауваження. У рецензії обов'язково відзначаються як сильні сторони роботи (наприклад, оригінальність підходу, вдалий підбір ілюстративного матеріалу, глибокий аналіз конкретного твору мистецтва), так і виявлені проблеми, які потребують виправлення. Такий відгук стає основою для рішення про допуск до захисту.

Серед типових недоліків, які найчастіше фіксують рецензенти (особливо в гуманітарних та мистецьких спеціальностях), виділяються такі:

- обмежене використання сучасних наукових праць з мистецтвознавства, культурології, філософії мистецтва чи суміжних галузей, що робить теоретичний блок застарілим або недостатньо обґрунтованим;
- неакуратне або неповне оформлення посилань, виносок і бібліографічних описів у тексті та списку літератури;
- низька якість або неповнота практичних результатів (наприклад, поверховий опис твору без глибокого іконологічного чи стилістичного аналізу);
- слабе поєднання теоретичних положень із практичними прикладами чи сучасним контекстом;
- численні порушення правил оформлення (шрифти, поля, нумерація, підписи до ілюстрацій тощо);
- висновки, які або відсутні, або не відповідають меті, завданням і змісту дослідження.

Якщо рецензія виявляє серйозні вади (методологічні прогалини, значні запозичення без цитування, повну відсутність аналітичної глибини), робота не допускається до захисту в поточній редакції. У такому разі здобувач негайно

консультується з керівником, отримує чіткі рекомендації та доопрацьовує текст. Повторне подання відбувається разом із попередньою рецензією для порівняння змін. Роботи, які не вдалося привести до належного рівня навіть після виправлень, отримують незадовільну оцінку, і здобувач не допускається до захисту.

Коли ж курсова повністю відповідає стандартам — має наукову новизну (в межах студентського рівня), чітку структуру, достовірні джерела та логічні висновки — видається позитивний відгук, і робота допускається до захисту. У решту часу до засідання комісії автору варто уважно опрацювати всі зауваження керівника, внести правки та підготуватися до усної доповіді (підібрати слайди з репродукціями творів, ключові тези, відповіді на ймовірні запитання). Якщо початкова оцінка була високою з мінімальними зауваженнями, повторна перевірка після доопрацювання зазвичай не потрібна — достатньо лише підтвердити керівнику, що зміни внесені.

Аналіз найпоширеніших помилок, які допускають здобувачі під час написання курсової роботи

Щоб уникнути типових зауважень на етапі рецензування, важливо заздалегідь розібратися з помилками, які найчастіше трапляються саме на стадії створення тексту. Ці проблеми характерні для багатьох гуманітарних спеціальностей, зокрема мистецтвознавства, де акцент робиться на аналізі, інтерпретації та критичному мисленні.

1. Проблеми з оригінальністю та плагіатом

Найкритичніша помилка — пряме або слабо перефразоване копіювання текстів з інтернет-джерел, Вікіпедії, підручників чи статей без належного цитування. У мистецтвознавстві це часто стосується описів біографій митців, стилістичних характеристик чи історичного контексту. Системи антиплагіату легко виявляють такі збіги, а робота може бути визнана неавторською.

2. Поверховий теоретичний аналіз і застаріла література

Багато здобувачів обмежуються 4–6 джерелами, ігноруючи новітні монографії, статті з фахових журналів (наприклад, після 2015–2020 років) чи зарубіжні видання. Через це теоретична частина виглядає описовою, без

критичного порівняння поглядів різних авторів (наприклад, традиційна vs постмодерністська інтерпретація твору).

3. Слабка практична/аналітична складова

Замість глибокого розбору (іконографія, композиція, символіка, вплив соціокультурного контексту) здобувачі подають лише формальний опис твору. Відсутній порівняльний аналіз з іншими роботами того ж автора чи епохи, власні спостереження чи обґрунтовані висновки.

4. Порушення правил цитування та оформлення джерел

Неправильне розміщення посилань у тексті, невідповідність списку літератури ДСТУ 8302:2015 (або новішому), пропуски джерел, які цитовані, чи включення невикористаних. Особливо часто це стосується репродукцій: відсутні підписи, номери, джерела зображень чи вказівка авторських прав.

5. Нечіткі або формальні висновки

Висновки часто зводяться до переказу «було розглянуто...», без конкретних узагальнень, відповіді на завдання чи власної оцінки. Вони не пов'язані з вступом і не демонструють досягнення мети дослідження.

6. Технічні, стилістичні та організаційні недоліки

- Орфографічні, пунктуаційні та граматичні помилки в складних реченнях.
- Надмір цитат без авторського коментаря (текст «переповнений» чужими думками).
- Неправильне розміщення та оформлення ілюстрацій, таблиць, схем (без підписів, джерел, номерів).
- Відхилення від теми, невідповідність обсягу, полів, шрифту чи інтервалу.
- Відсутність чіткого плану роботи на початку, що призводить до хаосу в структурі.

7. Ігнорування методологічної бази

Рідко чітко описуються методи (наприклад, формально-стилістичний, іконологічний, семіотичний аналіз). Робота сприймається як суб'єктивна есеїстика, а не наукове дослідження. Джерела подаються без критичної оцінки їхньої надійності чи актуальності.

Щоб мінімувати ці ризики, радимо:

- Писати поетапно з регулярними консультаціями.
- Залучати 20–35 сучасних джерел (монографії, Scopus, українські фахові видання).
- Перевіряти оригінальність тексту кілька разів (ціль — 85–95%+).
- Після завершення дати роботі «відпочити» кілька днів і перечитати критично.
- Скласти чернетку висновків одразу після формулювання завдань.

Дотримання цих правил не тільки допомагає уникнути типових зауважень, але й робить курсову роботу якісним, самостійним дослідженням, готовим до успішного захисту. Якщо у вашій роботі вже є деякі з цих недоліків — краще виправити їх до подання на рецензію, щоб заощадити час і отримати кращу оцінку.

4. ПЕРЕВІРКА ТА ЗАХИСТ КУРСОВИХ РОБІТ

Згідно з встановленим у закладі вищої освіти порядком, здобувач зобов'язаний подати друкований примірник курсової роботи до дирекції Навчально-наукового інституту педагогіки не пізніше ніж за два тижні до дати, визначеної в розкладі захисту. Цей термін є обов'язковим і забезпечує достатньо часу для всіх етапів перевірки та реєстрації.

Подання відбувається в паперовому вигляді: один повний примірник роботи (з титульним аркушем, змістом, основним текстом, висновками, списком літератури та додатками) здається працівнику дирекції інституту. На цьому етапі робота реєструється в спеціальному журналі обліку курсових робіт — це офіційна фіксація дати подання, ПІБ студента, теми дослідження, наукового керівника та групи. Реєстрація є ключовим кроком, оскільки без неї робота не вважається офіційно прийнятою та не може перейти до наступних етапів.

Після реєстрації в журналі працівники дирекції Навчально-наукового інституту педагогіки передають зареєстровані примірники на кафедру мистецької освіти. Саме на кафедрі відбувається подальша перевірка науковим керівником.

За підсумками перевірки науковий керівник подає на кафедру *відгук* (згідно з *Додатком 5*) разом з *актом перевірки на унікальність тексту* курсової роботи (*Додаток 6*) До акту перевірки на унікальність тексту курсової роботи науковий керівник докладає звіт результатів перевірки програмно-технічними засобами. У разі негативного відгуку курсова робота повертається здобувачу вищої освіти для обов'язкового доопрацювання.

В університеті створено систему, яка сприяє дотриманню принципів академічної доброчесності як науково-педагогічними працівниками, так і здобувачами вищої освіти. Як критерій оригінальності (унікальності) академічних текстів застосовується відсотковий показник рівня оригінальності тексту. Для курсових робіт рекомендується використовувати таку шкалу оцінювання залежно від кількісного значення рівня оригінальності твору:

- понад 80% оригінальність тексту висока (вважається оригінальним та не потребує додаткових дій щодо запобігання неправомірним запозиченням, містить несуттєвий об'єм запозичень);

- від 60% до 80% оригінальність тексту задовільна (вважається оригінальним проте слід переконатись у наявності і правильному оформленні цитувань та посилань на використані джерела);

- від 40% до 60% оригінальність тексту низька; письмова робота приймається до розгляду після доопрацювання автором та наявності і правильного оформлення цитувань та посилань на використані джерела, оскільки має значний об'єм запозичень;

- менше 40% оригінальність тексту неприйнятна; письмова робота до розгляду не приймається і не може бути рекомендована до друку (захисту), оскільки має суттєвий об'єм запозичень, що трактується як плагіат.

Отримані результати у звітах щодо перевірки тексту на унікальність за допомогою програмно-технічних засобів перевірки на плагіат носять рекомендаційний характер і є лише допоміжними матеріалами для забезпечення роботи наукового керівника. Остаточне рішення про рівень оригінальності тексту, прийняття чи відхилення поданого тексту приймає лише керівник роботи. Це рішення обов'язково має бути аргументовано і зафіксовано в акті перевірки на унікальність тексту курсової роботи.

Показники оригінальності (унікальності) академічних текстів (у %) можуть бути змінені за рішенням вченої ради навчально-наукового інституту педагогіки про що фіксується у відповідному протоколі засідання, з врахуванням специфіки спеціальностей, з зазначенням підстав такої зміни, але не можуть бути суттєво нижчими за рекомендовані. Ця норма доводиться до відома здобувачів вищої освіти (авторів) на початку навчального року, в якому буде здійснюватися захист курсової роботи.

Захист курсової роботи проводиться прилюдно, у присутності комісії, в складі не менше трьох викладачів кафедри, у тому числі й керівника курсової роботи, до початку екзаменаційної сесії згідно з розкладом.

Захист курсової роботи має за мету перевірити рівень самостійності виконання роботи, тобто глибину розуміння здобувачем матеріалу теми, здатність обґрунтувати рекомендації та висновки, подані в роботі.

Процесуальна сторона захисту курсових робіт здійснюється за чітко встановленою послідовністю. Голова комісії на початку заходу представляє членів комісії всім присутнім і здобувачам, оголошує тему курсової роботи, яка підлягає захисту, називає попередню оцінку (якщо вона вже визначена) та надає слово автору — здобувачу вищої освіти.

Сам *захист курсової роботи* поєднує два основні елементи: виступ самого дослідника та подальшу розгорнуту дискусію. Під час виступу здобувач коротко презентує мету й завдання курсового дослідження, розкриває ключові положення проблеми, викладає основні результати аналізу та формулює висновки. Виступ логічно завершується узагальненням отриманих результатів і підкресленням їхнього значення.

Процедура захисту курсової роботи включає такі послідовні етапи:

1. Доповідь здобувача, в якій він викладає основний зміст виконаної роботи, її структуру та ключові результати.
2. Запитання членів комісії до автора, спрямовані на перевірку розуміння матеріалу та обґрунтованості висновків.
3. Відповіді здобувача на поставлені запитання, де він аргументує свої позиції та пояснює окремі аспекти дослідження.
4. Оголошення відгуку (рецензії) наукового керівника або його усний виступ із характеристикою роботи.
5. Відповіді здобувача на зауваження, рекомендації та побажання, висловлені членами комісії, науковим керівником або рецензентом.
6. Підсумкове формулювання пропозиції щодо оцінки з боку наукового керівника курсової роботи, яке враховує хід захисту та якість відповідей.

Така структура захисту дозволяє комісії всебічно оцінити не лише зміст роботи, але й рівень підготовки здобувача, його вміння аргументувати власні

висновки, реагувати на критичні зауваження та демонструвати глибоке розуміння теми.

Порядок захисту курсової роботи. Здобувач вищої освіти ретельно готує до захисту доповідь та мультимедійну презентацію (зазвичай у форматі PowerPoint або аналогічних програмах). Перед використанням слайдів важливо заздалегідь перевірити технічне забезпечення аудиторії: наявність проєктора, екрана, можливості затемнення приміщення, доступ до розеток для підключення обладнання, справність мультимедійної техніки. Також слід враховувати специфіку цього методу: слайди мають бути лаконічними, з чіткими шрифтами, мінімальною кількістю тексту та якісними ілюстраціями (репродукціями творів мистецтва, схемами, таблицями тощо), щоб не відволікати увагу від виступу.

Тривалість доповіді обмежується 7–10 хвилинами, що приблизно відповідає 2–4 сторінкам друкованого тексту (при стандартному темпі мовлення). Перевищення часу може негативно вплинути на сприйняття роботи комісією.

Захист розпочинається саме з виступу здобувача. У доповіді автор повинен чітко розкрити ключові елементи: актуальність обраної теми; об'єкт і предмет дослідження; мету та завдання; основний зміст виконаної роботи; головні результати та висновки.

Доповідь має бути добре структурованою, логічно побудованою та акцентувати увагу на найсуттєвіших аспектах дослідження. Виступ базується на заздалегідь підготовленому тексті (тезах), але не повинен звучати як монотонне читання — важливо грамотно інтонувати мову, робити логічні паузи, наголошувати ключові моменти та підтримувати зоровий контакт з комісією.

Виступ синхронізується з презентацією: кожна частина доповіді супроводжується відповідними слайдами, схемами, таблицями чи іншим ілюстративним матеріалом, підготовленим студентом. Це допомагає візуально підсилити аргументацію та зробити пояснення наочними.

Орієнтовна структура доповіді (найпоширеніший варіант):

1. Оголошення теми дослідження, обґрунтування її актуальності та аналіз ступеня наукової розробленості проблеми.

2. Формулювання наукового апарату: об'єкт, предмет, мета, завдання, методи дослідження.

3. Коротка характеристика структури роботи (основні розділи та їхній зміст).

4. Оголошення основних висновків дослідження.

Альтернативний варіант структури (більш послідовний за завданнями):

1. Оголошення теми, обґрунтування актуальності та ступеня наукової розробки.

2. Формулювання наукового апарату дослідження.

3. Послідовне викладення кожного завдання, його розв'язання та отриманих результатів.

Наприкінці доповіді здобувач обов'язково підкреслює практичну значущість роботи: які висновки вже впроваджені (наприклад, у педагогічній практиці, мистецькій освіті чи культурних проектах) або плануються до впровадження в майбутньому.

Після завершення виступу члени комісії ставлять запитання — як щодо змісту роботи, так і щодо окремих положень, методів чи висновків. Здобувач повинен давати обґрунтовані, аргументовані відповіді, спираючись на текст роботи та власні знання.

Оцінка захисту враховує не лише змістовну частину (глибину аналізу, оригінальність, обґрунтованість висновків), але й якість самого виступу: впевненість, чіткість мови, вміння відповідати на запитання, відсутність суттєвих помилок чи неточностей. Будь-які огріхи в доповіді, невпевнені відповіді чи нездатність пояснити ключові моменти можуть суттєво вплинути на остаточну оцінку курсової роботи. Тому підготовка до захисту повинна бути комплексною — як теоретичною, так і практичною (репетиції доповіді, перевірка техніки, тренування відповідей на можливі запитання).

Після проведення захисту курсової роботи, члени комісії в присутності здобувача вищої освіти виносять рішення про оцінку роботи. Курсова робота оцінюється за 100-бальною шкалою відповідно до положення «Про критерії та порядок оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти

Житомирського державного університету імені Івана Франка згідно з кредитною системою». Європейською трансферно-накопичувальною Оцінювання курсової роботи здійснюється в два етапи: попереднє оцінювання курсової роботи керівником (ОКК) та оцінювання в ході захисту курсової роботи (ОКЗ) (Таблиця 1).

Таблиця 1

Критерії оцінювання курсової роботи

Елементи роботи, що підлягають оцінюванню	Критерії оцінювання	Максимальна кількість балів
Оцінювання курсової роботи керівником (ОКК): 100 балів		
1. Своєчасне подання завершеної роботи в дирекцію навчально-наукового інституту педагогіки		14
2. Якість написання у тому числі:		86
Зміст	- Наявність всіх структурних компонентів, стиль формулювання, відповідність поставленим завданням та назві роботи.	8
Вступ	- Актуальність і постановка проблеми (виявлення суперечностей, які зумовили актуальність проблеми); - рівень розробки проблеми (констатація наявності досліджень з проблеми); - рівень розробки проблеми (констатація наявності досліджень з проблеми); - об'єкт, предмет, мета, завдання (чіткість формулювання, логічність, відповідність і взаємовідповідність); - методи дослідження, їх відповідність меті та завданням; - теоретичне і практичне значення (логіка формулювання).	14
Основна частина	- Глибина розкриття завдань дослідження; - доцільність і рівень використання джерел; - відповідність дослідницького плану курсової роботи; - логіка викладу матеріалу; - наявність науково грамотно сформульованих власних думок, відповідність науковому стилю; - використання методів, задекларованих у вступі; - відповідність змісту сучасним науковим дослідженням з обраної проблеми.	30

Висновки	- Відповідність логіки побудови висновків поставленим меті та завданням; - адекватність та обґрунтованість висновків.	14
Список використаних джерел та літератури	- Кількість літературних джерел; - наявність сучасних актуальних джерел з досліджуваної проблеми (журнальні публікації за останні 5 років); - відповідність оформлення списку використаних джерел та літератури бібліографічним вимогам.	10
Оформлення роботи	- Відповідність вимогам до оформлення курсових робіт (шрифт, обсяг, цитування та посилання на джерела, таблиці, рисунки, додатки тощо).	10
Оцінювання курсової роботи в ході захисту (ОКЗ): 100 балів		
3. Захист роботи	- Логічне та аргументоване викладення матеріалу.	20
	- Відображення результатів дослідження у наочних засобах, якість мультимедійної презентації.	50
	- Розуміння та правильні відповіді на запитання членів комісії.	30

Оцінка за курсову роботу (ОК) визначається як середнє арифметичне між оцінкою, отриманою за попереднє оцінювання курсової роботи керівником (ОКК), та оцінкою, отриманою здобувачем вищої освіти в ході захисту курсової роботи (ОКЗ):

$$OK = (OKK + OKZ) / 2$$

Одержана оцінка за результатами захисту курсової роботи виставляється керівником до електронного журналу обліку роботи академічної групи, залікової книжки здобувача вищої освіти та відомості обліку успішності.

Результати захисту курсової роботи визначаються оцінками: «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно» за національною шкалою оцінювання та відповідною кількістю балів за шкалою ЄКТС.

Рейтинговий бал за 100-бальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS		Підсумкова оцінка за національною шкалою
90-100	5	A	Відмінно
82-89	4	B	Добре
74-81		C	

64-73	3	D	Задовільно
60-63		E	
0-59	2	F	Незадовільно

5. ОРІЄНТОВНА ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ

5.1. Курсова робота з теорії та історії музичного мистецтва

1. Мистецтво сприйняття як фундамент вокальної майстерності для початківців.
2. Вдосконалення вокально-хорових навичок багатоголосного співу в колективі мішаного складу.
3. Етапи формування української академічної вокальної школи: від витоків до сучасності.
4. Творчий доробок Соломії Крушельницької як чинник вдосконалення професійної підготовки вокалістів.
5. Створення іміджу естрадного виконавця: сучасні підходи та виклики.
6. Триумф форми над змістом: гламур і кітч у сучасній музичній культурі.
7. Духовна музика України як втілення національної ідентичності та релігійного світогляду.
8. Аксіологічний вимір сучасного українського фольк-року.
9. Традиції епохи Бароко та їх трансформація в новітньому музичному просторі.
10. Імідж як фактор формування індивідуального стилю сучасних музикантів.
11. Художньо-естетична специфіка мюзиклу як засіб розвитку професійних навичок піаніста.
12. Значущість української популярної музики у структурі сучасного культурного простору.
13. Актуалізація фольклорних традицій Північного Полісся у професійному музичному мистецтві сучасності.
14. Регіональні особливості календарної обрядовості Північного Полісся як підґрунтя вокально-хорової роботи з ансамблем.
15. Формування музичного сприйняття засобами пісенного фольклору Північного Полісся.
16. Значущість пісенної спадщини Північного Полісся у формуванні національної ідентичності сучасної молоді.

17. Методологічні аспекти опанування дитячих фольклорних традицій Північного Полісся в мистецьких закладах Житомирщини.

18. Феномен жіночого образу в пісенному фольклорі Північного Полісся.

19. Інтеграція фольклорної спадщини Північного Полісся в культурний простір сьогодення.

20. Музикотерапевтичні технології в сучасному українському мистецькому процесі.

21. Становлення та розквіт Віденської класичної школи в музичній історії.

22. Формування світоглядної культури особистості засобами сучасної музики.

23. Еволюція музичних жанрів у соціокультурному просторі початку третього тисячоліття.

24. Жанрова еkleктика та культурні тенденції в сучасному музичному мистецтві.

25. Актуальні музичні стилі: від витоків до сучасності.

26. Синтез музики та візуальних мистецтв у проєктах 2020-х років.

27. Штучний інтелект як чинник трансформації сучасної музичної мови.

28. Вплив штучного інтелекту на споживчу культуру та музичну індустрію сучасності.

29. Трансформація музичної культури України в умовах повномасштабної війни.

30. Мистецтво незламних: роль музики в боротьбі за незалежність України.

5.2. Курсова робота з теорії та історії сценічного мистецтва

1. Театральні елементи в обрядах і звичаях українського народу.

2. Формування професійного українського театру: розвиток драматургії, режисури та національної сцени.

3. Комедія як інструмент соціальної критики в українському театрі: жанрові особливості та вплив на глядача.

4. Формування національної драматургії в Україні на рубежі XIX–XX століть.

5. Основні засади творчості театру «Корифеїв» у розвитку культури і театрального мистецтва України.
6. Роль видатних класиків української літератури в розвитку українського театру.
7. Роль жінки в українському професійному театрі кінця XIX – початку XX століття.
8. Культурно-політичний вплив театру на українське суспільство у другій половині XIX – на початку XX століття.
9. Акторська майстерність і розвиток української сцени XX століття.
10. Розвиток театральної музики та опери в Україні: традиції та перші постановки.
11. Історія розвитку Житомирського обласного українського музично-драматичного театру імені Івана Кочерги.
12. Історія розвитку Бердичівського музично-драматичного театру на Європейській.
13. Античний театр Греції та Риму: структура, жанри та ритуали.
14. Театр Середньовіччя в Європі: релігійні драми, містерії та масові дійства.
15. Елізабетський театр та розвиток драми в Англії XVI–XVII століть.
16. Театр комедії дель арте в Італії та його вплив на європейську сцену.
17. Німецький експресіоністський театр XX століття: нові форми та концепції сцени.
18. Театр війни та конфлікту: історичний огляд світових практик.
19. Народні обряди та театралізовані дійства Полісся: історія та збереження традицій.
20. Аматорські театральні колективи Полісся XX століття: розвиток та специфіка репертуару.
21. Вплив природного та культурного ландшафту Полісся на сценічне мистецтво регіону.
22. Роль локальних театральних фестивалів Полісся у популяризації культури регіону.

23. Театральна освіта та формування професійних кадрів у Поліссі: історичний аспект.
24. Театр сучасності: тенденції розвитку сценічного мистецтва в Україні XXI століття.
25. Інновації в українській режисурі та сценографії: нові форми та експерименти.
26. Діджиталізація театру та використання онлайн-платформ для постановок.
27. Театр під час агресії Росії щодо України: репертуар та підтримка внутрішньо-переміщених осіб.
28. Театр як інструмент національної солідарності та культурної пам'яті.
29. Мобільні та експериментальні театральні постановки у сучасній Україні.
30. Використання технологій штучного інтелекту у сучасному театрі: нові можливості для драматургії, режисури та театральної освіти.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
КАФЕДРА МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

КУРСОВА РОБОТА

з історії та теорії сценічного мистецтва
на тему:

«Корифеї українського театру: життя та творчість»

Реєстраційний _____

Дата здачі _____

Здобувача вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
спеціальності 026 Сценічне мистецтво
38Бд-Сценм групи денної форми навчання
Дерев'яно Світлани Євгеніївни

Науковий керівник
кандидат педагогічних наук, доцент
Чернишова Анна Михайлівна

Оцінка

За університетською шкалою _____

За 100-бальною шкалою _____

За шкалою ЄКТС _____

Члени комісії

_____ (підпис) _____ (Власне ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

_____ (підпис) _____ (Власне ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

_____ (підпис). _____ (Власне ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

Зміст

ВСТУП	Ошибка! Закладка не определена.
РОЗДІЛ I. ЖИТТЯ ТА ТВОРЧІСТЬ ЛЕСЯ КУРБАСА	Ошибка!
Закладка не определена.	
1.1. Життєвий шлях видатного українського режисера .	Ошибка! Закладка не определена.
1.2. Лесь Курбас – новатор українського театру	Ошибка! Закладка не определена.
1.3. Лесь Курбас крізь призму театрального мистецтва України	Ошибка!
Закладка не определена.	
Висновки до розділу I.....	Ошибка! Закладка не определена.
РОЗДІЛ II. КОНЦЕПЦІЯ НОВОГО УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ ЛЕСЯ КУРБАСА	Ошибка! Закладка не определена.
2.1. Функціонування театру Лесь Курбаса	Ошибка! Закладка не определена.
2.2. Використання засобів впливу на зал на прикладі нового українського театру	Ошибка! Закладка не определена.
2.3. Аналіз вистав Лесь Курбаса.....	Ошибка! Закладка не определена.
Висновки до розділу II	Ошибка! Закладка не определена.
ВИСНОВКИ	Ошибка! Закладка не определена.
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	Ошибка! Закладка не определена.
определена.	
ДОДАТКИ	40

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

ЖДУ ім. І. Франка – Житомирський державний університет імені Івана Франка

ННІ педагогіки – Навчально-науковий інститут педагогіки

ВООЗ – Всесвітня організація охорони здоров'я

ЗСЖ – здоровий спосіб життя

ООН – Організація Об'єднаних Націй

ЗМІ – засоби масової інформації

Приклад оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел та літератури (за ДСТУ 8302:2015, згідно наказу МОН № 40 від 12.01.2017 р.)

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги (монографії)	
Один автор	Робак І. Ю. Організація охорони здоров'я в Харкові за імперської доби (початок XVIII ст. – 1916 р.) : монографія. Харків : ХДМУ, 2007. 346 с.
Два або три автори	Габович О., Кузнецов В. Філософія наукових теорій. Нарис перший: назви та реалії. Київ: Наукова думка, 2023. 520 с.
Чотири та більше авторів	Світ рослин у творчості І. П. Котляревського : науково-популярні нариси / М. В. Гриньова та ін. Полтава, 2017. 112 с. Сучасна українська мова / О. М. Григор'єв та ін. 3-тє вид., перероб. Київ : Либідь, 2005. 488 с.
Книга – окремих том (частина) багатотомного видання	Митрополит Іларіон. Етимологічний-семантичний словник української мови : у 4 т. Вінніпег : Волинь, 1982. Т. 2 : Е – Л. 399 с. Анатомія людини : у 3 т. / А. С. Головацький та ін. Вінниця : Нова Кн., 2007. Т. 2. 456 с.
Багатотомні видання	Енциклопедія історії України : в 10 т. / редкол. : В. А. Смолій та ін. Київ, 2003–2013. Т. 1–10.
Перекладні видання	Мартієнко А.І. Теоретичні основи розвитку відносин власності / А.І. Мартієнко; [пер. з англ. В.Н. Перегудова]. К.: Основа., 2014. 503 с.
Автор(и) та редактор(и)/упорядники	Мінералогічний словник / укл.: В. С. Білецький, В.Г. Омельченко, Г. Д. Горванко. Маріуполь : Сх. вид. дім, 2016. 488 с.
Без автора	30 років історичному факультету: історія та сьогодення (1986-2016) : ювіл. вип. / під заг. ред. В. В. Черепані. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 340 с.
Інші книжкові видання	
Енциклопедії	Енциклопедія історії України : в 10 т. / ред. рада : В.М. Литвин (гол.) та ін. ; Ін-т історії України НАН України. Київ : Наукова думка, 2005. Т. 9. 300 с
Словники	Мінералогічний словник / укл.: В. С. Білецький, В. Г. Омельченко, Г. Д. Горванко. Маріуполь : Сх. вид. дім, 2016. 488 с. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ, 2005. 1728 с.
Підручники	Дідківська Л. І., Головка Л. С. Державне регулювання економіки : навч. посіб. Київ, 2006. 213 с.
Бібліографічні покажчики	Лисодєд О.В. Бібліографічний довідник з кримінології (1992- 2002) / ред. О. Г. Кальман. Харків : Одісей, 2003. 128 с. Савчук Варфоломій Степанович: біобібліографічний покажчик / упоряд. Н. М. Кушлакова. Дніпропетровськ : Вид-во ІМА-прес центр, 2015. 160 с.

Автореферати дисертацій	Кулініч О. О. Право людини і громадянина на освіту в Україні та конституційно-правовий механізм його реалізації : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.02. Маріуполь, 2015. 20 с.
Дисертації	Авдеева О. С. Міжконфесійні відносини у Північному Приазов'ї (кінець XVIII – початок XX ст.) : дис. ... канд. іст. наук : 07.00.01 / Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2016. 301 с. Павлюк О. О. Розвиток систем банківського нагляду в країнах Центральної та Східної Європи : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.02. Київ, 2019. 480 с.
Архіви	Центральний. державний. архів вищих. органів влади та управління України (ЦДАВОВУ України). Ф. 1061. Оп. 1. Спр. 8– 12.
Архівні документи	<i>Із вказівкою на назву справи:</i> Листування з Дніпропетровським та Новомосковським інститутами соціального виховання. ЦДАВОВ України. Ф.166. Оп. 9. Спр. 1793. Діяльність історичної секції при ВУАН та зв'язаних з нею історичних установ Академії в 1929–1930 рр. Інститут рукопису Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського. Ф. X (Всеукраїнська Академія Наук). Спр. 1686. 30 арк. <i>Із вказівкою на назву документу:</i> Заява приват-доцента по кафедрі філософії Київського університету П. Светлова від 23.10.1919 про необхідність читання курсу гносеології // Державний архів м. Києва. Ф. 16. Оп. 469. Спр. 381. Арк. 1 – 13. Арк. 38 <i>Без назви документу:</i> Науковий архів Інституту історії України НАН України. Ф. 2. Оп. 3. Спр. 170. № 1.
Архівний документ не має назви (назву формує дослідник)	[Культпропу ЦК КП/б/У] // ЦДАВОВ України. Ф. 166. Оп. 10. Спр. 1114. Арк. 237.
Патенти	Спосіб лікування синдрому дефіциту уваги та гіперактивності у дітей: пат. 76509 Україна. № 2004042416 ; заявл. 01.04.2004 ; опубл. 01.08.2006, Бюл. № 8 (кн. 1). 120 с.
Стандарти	ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація). Або: ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. Київ, 2010. 16 с. ДСТУ ISO 6107-1:2004. Якість води. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-04-01]. Вид. офіц. Київ : Держспоживстандарт України, 2006. 181 с.
Каталоги	Пам'ятки історії та мистецтва Закарпатської області : кат.-довід. / авт.-упоряд.: М. Петрик та ін.; Упр. культури Закарпат. облдержадмін., Закарпат. іст. музей. Ужгород, 2003. 160 с.
Збірники статей	Культурна спадщина Слобожанщини : зб. наук.-попул. ст. Харків, 2010. Вип. 23. 228 с.
Статистичний збірник	Державна служба статистики України. Соціальні індикатори рівня життя населення. К.: Інформаційно-аналітичне агентство. 256 с.
Матеріали/Тези доповідей	Бібліотечне краєзнавство у культурному просторі України : зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф., м. Київ, 2 листоп. 2017 р. Київ : Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, 2017. 246 с.
Препринт	Головач Ю., Пляцко Р., Сварник Г. Петер Пулюй і архів Івана Пулюя. Львів : Ін-т фізики конденс. систем НАН України, 2020.

	24 с. (Препринт. Ін-т фізики конденс. систем НАН України ; ISMP–20–01).
Частина видання	
Частина видання: книги	Бзовська І. С., Мриглод І. М. Моделювання кінетики хімічних реакцій при гетерогенному каталізі на прикладі реакції окислення монооксиду вуглецю. <i>Моделі квантово-статистичного опису каталітичних процесів на металевих підкладах</i> : монографія / за заг. ред. Костробія П. П. Львів, 2012. С. 226—257.
Частина видання: матеріалів конференцій (тези, доповіді)	Чумак О. М. Історія Нової Сербії у висвітленні А. О. Скальковського. <i>Заселення Півдня України: проблеми національного і культурного розвитку</i> : наукові доповіді Міжнародної науково-методичної конф. Херсон, 21–24 травня 1997. Херсон, 1997. Ч. 1. С. 86–87. Дудник В. М. Громадська активність кримських татар в умовах анексії Криму. <i>Таврійські історичні наукові читання</i> : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 27—28 січ. 2017 р. / Тавр. нац. ун-т ім. В. І. Вернадського, Гуманіт. ін-т. Київ, 2017. С. 14 – ж19.
Частина видання : енциклопедія. довідник	Попович Н. І. Початкова освіта. <i>Педагогічна енциклопедія</i> . Київ, 2003. Т. 5. С. 699.
Законодавчі та нормативні документи	Про затвердження Вимог до оформлення дисертації : наказ Міністерства освіти і науки від 12 січ. 2017 р. № 40. <i>Офіційний вісник України</i> . 2017. № 20. С. 136–141.
Частина видання: продовжуваного видання	Хорошилова С. А., Малафіїк Л. О., Хмельов А. А. Моделювання складеної конструкції за допомогою матриць типу Гріна. <i>Проблеми обчислювальної механіки і міцності конструкцій</i> . Дніпропетровськ, 2012. Вип. 19. С. 212–218.
Частина видання: збірники наукових праць (статей)	Урсу Д. П. Історіографія як точна наука. <i>Харківський історіографічний збірник</i> . 2010. Вип. 10. С. 99–125.
Стаття в журналі(за необхідності заголовку перелічуються всі автори)	Щербак О. А. Натан Розен в Україні: невідомі сторінки життя і діяльності. <i>Вісник Національного технічного університету «ХПІ»</i> . Серія <i>Історія науки і техніки</i> . 2012. Вип. 42. С. 179–184. Яцків Я. С., Радченко А. І. Про ефективність видання наукових журналів в Україні. <i>Вісник Національної академії наук України</i> . 2012. № 6. С. 62–67. Петришин О., Серьогіна С. Змішана республіканська форма державного правління: питання теорії та практики. <i>Право України</i> . 2009. № 10. С. 57–60.
Газети (назва статті, кореспонденції)	Артеменко Л., Мосійчук А. До ювілею природничого музею. <i>Костопільська газета</i> . 2018. Травень. С. 28.
Газети (коротка замітка без назви)	<i>Придніпровський край</i> . 2016. 26 травня. С. 4.
Електронні ресурси	
Книги, монографії, брошури, підручники	Палеха Ю. І., Леміш Н. О. Загальне документознавство. URL : https://textbook.com.ua/dokumentoznavstvo/1473445811 (дата звернення: 26.09.2017) Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / за заг. ред. Т. В. Фінікова, А. Є. Артюхова. Київ : Таксон, 2016. 234 с. URL: http://www.univer.kharkov.ua/images/redactor/news/2016-09-07/chesnist_osnova_rozvitk_Univers.pdf (дата звернення: 02.11.2017).

Законодавчі документи	Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII : станом на 18 берез. 2020 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18 (дата звернення: 07.06.2020).
Періодичні видання (газети, журнали, бюлетенів)	Пасічник Н., Ріжняк Р. Е. К. Шпачинський – засновник науковопопулярної журналістики кінця XIX – початку XX ст. на теренах України. <i>Історія науки і біографістики</i> : електрон. наук. фахове вид. 2024. № 1. С. 91–124. URL: https://inb.dnsgb.com.ua/2024-1/07.pdf doi.org/10.31073/istnauka202401-07 (дата звернення 15.07.2024). Івашенко В. Л. Когнітивне термінознавство: перспективи розвитку. <i>Термінол. вісн.</i> 2011. Вип. 1. С. 47–54. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/terv_2011_1_7 (дата звернення 26.09.2017).
Сторінки з веб-сайтів	Міністерство освіти і науки України : вебсайт. URL: https://mon.gov.ua/ (дата звернення: 10.01.2024). Наукові публікації і видавнича діяльність НАН України. Київ, 2007. URL: http://www.nas.gov.ua/publications (дата звернення: 19.03.2014).

ВІДГУК на курсову роботу

з _____
(назва курсової роботи, відповідно до навчального плану)

здобувача вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
спеціальності _____, спеціалізації _____,
освітньої програми _____, групи _____ денної форми навчання
навчально-наукового інституту педагогіки
Житомирського державного університету імені Івана Франка
на тему: « _____ »
(назва теми відповідно до розпорядження)

_____ (прізвище, ім'я, по батькові здобувача вищої освіти)

Реєстраційний № _____ Дата здачі _____ 20__ року

Обґрунтованість актуальності та новизни обраної теми, повнота визначення мети і завдань дослідження, спрямованість роботи на практичне застосування вивченого теоретичного матеріалу

Науково-теоретичний рівень змісту роботи, ступінь досягнення поставлених завдань у висновках

Ступінь самостійності проведеного дослідження, оригінальність наукового тексту

Дотримання норм оформлення роботи, наукового стилю викладення матеріалу

Рекомендована оцінка:

За університетською шкалою _____

Кількість балів за 100 бальною шкалою _____ ЕКТС _____

Висновок: _____
(курсва робота рекомендована / не рекомендована до захисту)

Науковий керівник: _____
(підпис) (Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

Акт
перевірки на унікальність тексту курсової роботи

Прізвище ім'я по батькові здобувача вищої освіти	
Тема кваліфікаційної (дипломної) роботи	
Назва програмно-технічних засобів, що були використані для перевірки	
Рівень оригінальності академічного твору за результатами перевірки програмно-технічними засобами (ЛОС)	
Рівень оригінальності академічного твору визначений науковим керівником (ЛОС)	
Додаткова інформація	
Дата перевірки	

Примітка: в разі, якщо ЛОС відрізняється від LOS керівник в розділі додаткова інформація зобов'язаний аргументувати свою позицію (наприклад: в академічному творі були використані розробки, наукові (науково-технічні, творчі) результати, що належать іншим особам, про що зазначено в академічному творі з посиланням на джерело їх оприлюднення або розміщення. Посилання на джерело зроблено у спосіб, який дозволяє чітко виокремити власний творчий внесок автора; в академічному творі були використані загальновідомі фактів чи ідеї, які не потребують посилання, але мають чітке відокремлення від власних результатів здобувача; в академічному творі були використанні автором власні наукові (творчі) або науково-технічні результати, які були оприлюднені раніше, про що зазначено в академічному творі.

Перевірку здійснив:

Посада

(підпис)

Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ

**Слова-маркери для викладення змісту, опису результатів, висновків
курсової роботи**

Акцентовано (<i>увагу на</i>)	Зафіксовано
Апробовано <i>підхід</i>	Здійснено
Аргументовано, що	Знайдено
Вдосконалено	Зосереджено увагу
Вивчено <i>вплив</i>	Зроблено висновок
Виділено <i>операції</i>	З'ясовано
Визначено <i>методику, перспективи, шляхи, складові, умови, орієнтацію...</i>	Модифіковано
Викладено <i>заходи, аспекти, авторську інтерпретацію, схему, методику...</i>	На основі аналізу
Виконано <i>порівняльний аналіз</i>	На конкретних прикладах На основі узагальнення
Використано <i>документи, акти...</i>	На підставі теоретико-емпіричних досліджень проаналізовано
Вирішено <i>проблему</i>	Наведено
Висвітлено <i>питання, проблеми, досвід, роль...</i>	Надано оцінку
Висновки дослідження <i>про можна використовувати у ... при...</i>	Обговорено <i>необхідність, неможливість, принципи роботи</i>
Висунуто <i>пропозиції</i>	Обрано метод
Виходячи з цього,	Обумовлено
Виявлено <i>чинники</i>	Представлено
Відмічено	Продемонстровано
Віднайдено <i>матеріали</i>	Прослідковано
Відображено	Простежено <i>проблеми, методи...</i>
Впродовж	Реалізовано <i>методику</i>
Враховано	Рекомендовано
Встановлено <i>можливість</i>	Оцінено
Визначено <i>критерії...</i>	Розглянуто <i>особливості, підходи...</i>
Доведено <i>ефективність...</i>	Розкрито <i>зміст, сутність поняття...</i>
Дозволено	Розроблено
Досліджено <i>вплив, властивості</i>	Синтезовано
Досягнуто	Систематизовано
За результатами спостережень	Створено
Задokumentовано	Сформовано
Залежно	У ході дослідження обґрунтовано
Запропоновано <i>заходи щодо...</i>	Установлено <i>тенденції</i>
	Уточнено <i>сутність поняття</i>